

societetet kritiserede i sin udtalelse af 23. august 1976 denne bestemmelse som alt for vidtgående, idet det påpegedes, at de bag bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 19 liggende hensyn ikke gør sig gældende for forsikringsområdet, og societetet foreslog, at man i stedet lod de for bestyrelsens medlemmer gældende regler om spekulationsforretninger tillige omfatte direktører.

Ministeriet fulgte i alt væsentligt societetets forslag ved udformningen af det følgende lovudkast af 4. november 1976, § 75, og denne bestemmelse blev uændret gentaget både i lovforslag nr. 156 af 12. april 1977 og lovforslag nr. 250 af 19. maj 1978, § 80. Societetet stiller sig derfor uforstående overfor påny at se den kritiserede bestemmelse optaget i loven og må atter henstille, at stk. 3 slettes, og at udkastet kommer til at svare til de to sidstnævnte lovforslag.

Det henstilles i øvrigt, at det – som tilfældet var med hensyn til disse lovforslag – af bemærkningerne til bestemmelserne i § 90, stk. 4, om direktørers selvstændige erhvervsvirksomhed kommer til at fremgå, at forsikringsreguleringens tilladelse normalt må gives, medmindre der foreligger fare for interessekonflikter.

12. ad § 104, stk. 2 og 3

Societetet forstår ordlyden således, at vedtægterne lovligt kan bestemme, at organisationer og andre juridiske personer, der ikke i sig selv behøver at være medlemmer, kan udpege stemmeberettigede repræsentanter til generalforsamlingen. Under denne forudsætning vil den særlige overgangsbestemmelse i § 261, stk. 5, kunne udgå.

Reglen i stk. 3 om møderet for samtlige medlemmer kan for større gensidige selskaber skabe store praktiske vanskeligheder, men om § 104 vil ministeriet i øvrigt modtage særlige kommentarer fra Foreningen af gensidige forsikringselskaber.

13. ad § 125, stk. 2, III a.2

Såfremt societetets ovenfor ad § 60 stillede forslag ikke følges, vil det formentlig her være nødvendigt tillige at henvise til § 60-fonden.

14. ad § 126, stk. 2

Bestemmelsen svarer til aktieselskabslovens § 103, stk. 2, der ikke gælder for banker. Som tidligere fremført over for ministeriet finder societetet, at bestemmelserne om aktionærlån m. v. er lige så overflødige og uhensigtsmæssige i forsikringselskaber, som de er det i banker, idet der bl. a. på grund af det udstrakte offentlige tilsyn hverken i banker eller forsikringselskaber er nogen praktisk mulighed for ved aktionærlån eller lån til direktionen eller bestyrelsen at udhule omverdenens sikkerhed for, at aktiekapitalen er til stede. § 126, stk. 2, foreslås derfor slettet.

15. ad § 128, nr. 14

Ordlyden i første punktum skal formentlig være:

»Antallet og den pålydende værdi af selskabets beholdning af egne aktier og den procentuelle andel, disse udgør af aktiekapitalen«.

16. ad § 129

Der henvises til bemærkningerne under punkt 6, ad § 61.

17. ad §§ 140, stk. 2, og 142, stk. 1

Det henstilles, at det i bemærkningerne klargøres, hvad der skal forstås ved »udbetaling til medlemmer«.

18. ad § 144, stk. 1 og 3

Disse bestemmelser er en gentagelse af lovforslag nr. 156 1977, § 125, stk. 1–3, og lovforslag nr. 250 1978, § 133. Om udkastet til lovforslag nr. 156 1977 (§ 127) udtalte societetet den 23. august 1976:

»Stk. 1 gentager AL § 115.1., som dog ifølge stk. 3 ikke finder anvendelse på banker. Kapitalplacering er for forsikringselskaber som for banker et led i deres normale virksomhed, og udlån til den i § 127 omhandlede personkreds er således ikke som for andre aktieselskaber et forhold, der i særlig grad på grund af sin usædvanlighed giver anledning til ekstraordinære forholdsregler udover de i stk. 2 anførte. Hertil kommer, at forsikringselskabers kreds af aktionærer ofte er så stor og i visse tilfælde, endog hvor der skal ske notering i aktiebog, så ubestemt, at det ikke vil være rimeligt at pålægge selskaberne den binding, der ligger i ordene: »og alene i det